

Důvodová zpráva

Obecná část

A. Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace – RIA (malá RIA)

1. Důvod předložení

Název – návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů

Identifikace problému, cílů, kterých má být dosaženo, rizik spojených s nečinností

Návrh novely tiskového zákona vychází z úkolu „1.6 - Zavedení opatření proti zneužívání radničních periodik“, který je stanoven ve Strategii vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, kterou vláda přijala usnesením č. 1 dne 5. ledna 2011.

Naplnění úkolu spočívá v zavedení opatření, jež budou směřovat k úpravě vydávání periodického tisku orgány územních samosprávných celků, ve smyslu poskytování objektivních a vyvážených informací s výslovným zakotvením požadavku objektivní a vyváženosti informací šířených veškerými informačními prostředky. Cílem tohoto úkolu je tedy objektivní informovanost občanů územních samosprávných celků o činnosti a průběhu jednání jimi volených zástupců. Zároveň má být stanoven vlastní kontrolní mechanismus plnění povinností územními samosprávnými celky při vydávání „radničních periodik“.

Tiskový zákon je postavený na ústavních principech zaručených Listinou základních práv a svobod (dále jen „Listina“), zejména pak právech na svobodu projevu a na informace dle čl. 17, přičemž se jedná o politická práva, jejichž garantem je stát. Dle čl. 22 Listiny zákonná úprava politických práv a svobod musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. Z universalit práva zaručených Listinou vyplývá, že mají v politické oblasti umožnit každému ovlivňovat veřejný život. Výkon práv dle čl. 17 Listiny lze omezit pouze zákonem z taxativně vymezených důvodů. Minimální regulace obsahu v periodickém tisku vychází ze svobodné soutěže periodik, kterých může být prakticky neomezeně, neboť zde na rozdíl od elektronických médií neexistují technická omezení typu rozsahu elektromagnetického spektra.

Stávající znění tiskového zákona vydávání periodik územními samosprávnými celky neupravuje. Dochází však k situacím, kdy je na lokální úrovni omezována svobodná soutěž politických sil. Ačkoli jde o periodika vydávaná z veřejných prostředků, tj. zpravidla z rozpočtu obce nebo kraje, dle výzkumu z roku 2006 (Oživení o.s., Praha) a ostatně i dle prostého sledování těchto periodik se vyskytují časté případy, kdy tato periodika obsahují a prosazují pouze názory rady obce resp. politických sil v ní zasedajících a tvrdě zamezují přístupu jiných stanovisek než „vládnoucích zastupitelů“. Nepohodlné příspěvky zastupitelů a čtenářů bývají redakcí těchto tiskovin odmítány, resp. nejsou vůbec publikovány. Veřejnost zpravidla není informována o tom, že na zasedáních těchto volených a jejich poradních orgánů zaznívají také názory jiných členů či návrhy jiných řešení daných záležitostí, nad nimiž se vede polemika. Výsledná řešení jsou pak prezentována jako jediná možná a správná, čímž se trvale a dlouhodobě poškozuje veřejné vědomí o politickém procesu jako dialogu, v němž se v rámci soutěže politických sil střetávají různé názory.

Cílem předložené úpravy je definování nové kategorie periodického tisku územních samosprávných celků resp. jejich částí a stanovení nezbytné povinnosti vztahené k jejich obsahu. Návrh úpravy přitom vychází z těchto principů:

1. respektování ústavně zaručených práv svobody projevu, práva šíření informací a práv občanů na samosprávu,
2. stanovení minimálních obsahových povinností v duchu zajištění odpovídajícího prostoru pro vytváření názorů všech politických a názorových proudů podílejících se na územní samosprávě,
3. k efektivnímu naplnění cíle úpravy se přizná soudně vymahatelné právo na uveřejnění „doplňující informace“,
4. tato zvláštní úprava se vztahuje jen na periodický tisk obcí, případně městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst, dobrovolných svazků obcí, krajů a hlavního města Prahy a jeho městských částí,
5. tato zvláštní úprava se naopak nevztahuje na elektronická média, neboť zásada poskytování objektivních a vyvážených informací v rozhlasovém a televizním vysílání je už upravena zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
6. tato zvláštní úprava se nevztahuje na veškeré informační prostředky, neboť takovéto šíření informací není předmětem úpravy tiskového zákona; úprava práv a povinností při zveřejňování informací prostřednictvím internetu by vyžadovala celospolečenskou diskuzi před tím, než by se nově nastolila koncepce regulace nových médií v ČR; tato úprava by současně překračovala problematiku tzv. radničních periodik, naopak by se dotýkala jiných celospolečenských problémů,
7. regulace tiskového zákona vztahující se na hmotné rozmnoženiny se zdá být v případě tzv. radničních periodik dostačující; v této souvislosti si je třeba uvědomit skutečnost, že tzv. radniční periodika jsou šířena především v tištěné podobě a jsou doručována zdarma všem obyvatelům obce do poštovních schránek.

2. Návrh variant řešení

Návrh možných řešení, včetně varianty „nulové“

Varianta 0:

„Nulová“ varianta předpokládá, že se neuskuteční změny uvedené v bodu 1, tzn. bude ponechán stav z předcházejícího období a nebude naplněn úkol pod bodem 1.6 vyplývající z usnesení vlády č. 1 ze dne 5. ledna 2011.

Varianta 1:

Definování specifické kategorie periodického tisku, tzv. radničních periodik, pro které by platila možnost uplatnění požadavku na uveřejnění informací ze strany všech politických a názorových skupin zastoupených v zastupitelstvu daného územního samosprávného celku, čímž se přispěje k objektivitě a vyváženosti těchto periodik.

Varianta 2:

V návaznosti na definování specifické kategorie periodického tisku, tzv. radničních periodik, stanovit zákonný požadavek objektivity a vyváženosti periodického tisku včetně kontrolního a sankčního mechanismu.

Dotčené subjekty:

Dotčenými subjekty budou:

- a) obce, případně městské části nebo městské obvody územně členěných statutárních měst
- b) dobrovolné svazky obcí
- c) kraje
- d) hlavní město Praha a jeho městské části
- e) občané
- f) členové zastupitelstev územních samosprávních celků
- g) vydavatelé periodického tisku.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

Identifikace nákladů a přínosů všech variant

Varianta 0

Při neuskutečnění navrhovaných změn lze identifikovat následující faktory:

1. nadále se mohou vyskytovat případy, kdy periodika vydávaná územními samosprávnými celky nebudou občanům poskytovat objektivní a vyvážené informace,
2. nadále by existovalo riziko zneužívání periodik vydávaných orgány územních samosprávních celků jednou politickou stranou nebo jedním politickým uskupením, jež ve svém důsledku může vést k vytváření korupčního prostředí,
3. nebyl by naplněn úkol pod bodem 1.6 stanovený usnesením vlády č. 1 ze dne 5. ledna 2011,
4. v případě vydávání periodického tisku, ke kterému dochází v rámci samostatné působnosti obcí, by zbývala pouze varianta kontroly dle § 129 zákona o obcích ze strany Ministerstva vnitra,
5. respektoval by se stávající režim tiskového zákona postavený na právu na svobodu projevu a právu na šíření informací s tím, že odpovědnost za vydávání periodického tisku má vydavatel; záleželo by poté na voličích v příslušném územním samosprávném celku, jak ohodnotí reprezentaci spravující daný územní samosprávný celek v příštích volbách do orgánů územních samospráv.

Varianta 1

Při realizaci navrhovaných změn dojde k naplnění cílů úpravy uvedených v bodě 1 (Důvod předložení). Faktory, které lze očekávat:

1. naplnění úkolu stanoveného pod bodem 1.6 usnesením vlády č. 1 ze dne 5. ledna 2011,
2. posílení zájmu na poskytování vyvážených a objektivních informací v periodikách vydávaných orgány územních samosprávních celků, zamezení možného zneužívání těchto periodik např. jednou politickou stranou a zajištění prostoru pro názorovou pluralitu; požadavek na vyváženost obsahu a rovný přístup do veřejnoprávních médií vyjádřil již NSS ve svém rozsudku čj.Vol 15/2006-20. Rovnost však podle NSS nelze chápat absolutně, ale právě přiměřeně s ohledem na politický a společenský význam kandidujících subjektů,
3. snížení rizika vytváření korupčního prostředí;
4. respektování principů tiskového zákona, ústavních práv dle čl. 17 Listiny,

5. ustanovení nových institutů sdělení a doplňující informace dává možnost vyřešit spor mimosoudní cestou, zaměřuje se na poskytnutí určitého prostoru pro vyjádření všech zastupitelů reprezentujících daný územní samosprávný celek, resp. jeho část, a to v zájmu objektivitu a vyváženosti,
6. možnost soudního přezkumu v případě nedodržení navrhované povinnosti zveřejnit doplňující informaci,
7. realizace nového institutu doplňující informace může být postavena na základech práva na odpověď a práva na dodatečné sdělení, tedy na mechanismech, které již tiskový zákon obsahuje,
8. celkové zlepšení kvality periodik vydávaných orgány územních samosprávných celků z veřejných prostředků, kvalitní informace poskytované občanům, nastolení minimálních pravidel, které budou mít pozitivní dopad na fungování občanské společnosti.

Varianta 2

Při realizaci navrhovaných změn dojde k naplnění cílů úpravy uvedených v bodě 1(Důvod předložení). Faktory, které lze očekávat:

1. naplnění úkolu stanoveného pod bodem 1.6 usnesením vlády č. 1 ze dne 5. ledna 2011,
2. zákonné ustavení požadavku objektivitu a vyváženosti informací,
3. problematické nastavení mechanismu kontroly a sankcí, neboť do působnosti územních samosprávných celků lze zasahovat pouze na základě zákona; i v případě, že by takový mechanismus byl ustaven (ať již v rámci samosprávy či prostřednictvím státní správy), je potencionálně dosti nebezpečné z hlediska zachování práv dle čl. 17 Listiny, aby dozorující orgán posuzoval objektivitu a vyváženost a sankcionoval jejich nedodržování, což by v konečném důsledku vedlo k zatěžování soudů v těchto sporech,
4. snížení rizika vytváření korupčního prostředí,
5. zlepšení kvality periodik vydávaných územními samosprávnými celky z veřejných prostředků, kvalitní informace poskytované občanům, nastolení pravidel, které budou mít pozitivní dopad na fungování občanské společnosti,
6. zatěžování správních orgánů novou agendou deliktů v této oblasti.

Konzultace

Při projednávání návrhu zákona proběhly konzultace s odbornou veřejností. Nevládní nezisková organizace poskytla informace týkající se pozadí celé problematiky a předložila návrhy možných řešení. Návrhy změn zákonné úpravy byly následně konzultovány i s akademickou obcí, zejména s ohledem na ústavněprávní principy.

Při zpracovávání předlohy zákona byly využity negativní zkušenosti s předchozím návrhem právní úpravy, který se pokoušel o širší regulaci této problematiky prostřednictvím zákonů o obcích, o krajích, o hlavním městě Praze (sněmovní tisk 1068, V. volební období).

Implementace a vynucování

Předpokládá se, že předložená právní úprava bude naplňována k datu účinnosti zákona, které se navrhuje k 1. září 2012. Návrh zákona by při implementaci a vynucování ve vztahu k vydavatelům a územním samosprávným celkům neměl představovat zásadní problém, neboť zavádí vlastní kontrolní mechanismus - možnost uplatnění práva na uveřejnění doplňující informace u soudu. Tuto možnost obsahuje již stávající znění zákona ohledně uplatnění práva na uveřejnění odpovědi a dodatečného sdělení u soudu.

Přezkum účinnosti

Účinnost předloženého návrhu zákona bude možné ověřit v praxi, jednak konzultacemi se zástupci samospráv, odborné veřejnosti a zúčastněnými subjekty, jednak v rámci případných soudních sporů.

4. Návrh řešení

Zhodnocení variant a výběr nejvhodnější varianty

Varianta 0

Přijetí „nulové“ varianty by znamenalo ponechání stavu z předcházejícího období, který nelze považovat za vyhovující, a proto došlo k zamítnutí této varianty.

Varianta 1

Pro řešení byla jako nejvhodnější vybrána varianta 1, která zajistí realizaci změn, naplnění cílů uvedených v bodě 1 a bude přitom ústavně konformní.

Varianta 2

Tato varianta nebyla vybrána, protože její negativa převyšují přínosy. Přijetím této varianty, tedy zavedením dalšího zvláštního kontrolního mechanismu (mimo obecný dozor a kontrolu) by sice došlo k formálnímu splnění úkolu Strategie, avšak s obtížnou aplikovatelností v praxi a tedy bez bezprostředního dosažení zamýšleného cíle. Rovněž by mohlo dojít k nežádoucímu průlomu státní správy do územní samosprávy, nárůstu administrativní zátěže, včetně neúměrného zatížení soudů. Z těchto důvodů došlo k zamítnutí této varianty.

Návrh zákona nepředpokládá sociální dopady, dopady na životní prostředí ani dopady na rovnost mužů a žen.

Návrh zákona nepředpokládá dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet České republiky a na ostatní veřejné rozpočty.

Návrh zákona nepředpokládá hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na podnikatelské prostředí.

Kontakty

Mgr. Lenka Holubová Mikolášová
odbor médií a audiovize
lenka.holubovamikolasova@mkcr.cz
tel.: 257 085 360

B. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Předkládaný návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, Listinou základních práv a svobod a Ústavou České republiky a respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky.

Návrh zvolené úpravy především respektuje ústavní principy Listiny. Výchozím bodem je pak zejména právo na svobodu projevu a právo na informace dle čl. 17 Listiny a dále čl. 22 Listiny požadující, aby zákonná úprava politických práv a svobod umožňovala a ochraňovala svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. Svobodu projevu a právo na informace je možné omezit pouze zákonem, což je ovšem limitováno podmínkami Listiny. Podle čl. 3 a 112 odst. 1 Ústavy ČR je Listina součástí ústavního pořádku ČR.

Problematika územní samosprávy je upravena v čl. 8 a v hlavě sedmé Ústavy ČR (čl. 99 až 105). Podle čl. 8 Ústavy ČR se zaručuje samospráva územních samosprávných celků. Podle čl. 99 Ústavy ČR jsou základními územními samosprávnými celky obce a vyššími územními samosprávnými celky kraje.

Ve stanovení bližších podmínek pro vydávání periodického tisku územních samospráv nelze spatřovat porušení ústavního práva obcí a krajů na samosprávu za předpokladu, že omezení neznemožní nebo podstatně neztíží právo obce na svobodu projevu a právo na informace. Omezení svobody projevu a práva na informace může být v zákoně stanoveno jen, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Návrh zákona je v souladu s právními předpisy upravujícími oblast působnosti ústředních orgánů státní správy České republiky.

C. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a její slučitelnost s předpisy Evropské unie

Navrhovaná právní úprava respektuje mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána. Jedná se zejména o Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění dodatkových protokolů - č. 209/1992 Sb.m.s.- (čl. 10 odst. 1: *Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Tento článek nebrání státům, aby vyžadovaly udělování povolení rozhlasovým, televizním nebo filmovým společností. Odst. 2: Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.*) a Mezinárodní pakt o občanských a politických právech - č. 120/1976 Sb.- (čl. 19 odst. 1.: *Každý má právo zastávat svůj názor bez překážky. Odst. 2: Každý má právo na svobodu projevu; toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu, bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo tiskem, prostřednictvím umění nebo jakýmkoli jinými prostředky podle vlastní volby. Odst. 3: Užívání práv uvedených v odst. 2 tohoto článku s sebou nese zvláštní povinnosti a odpovědnost. Může proto podléhat určitým omezením, avšak tato omezení budou pouze taková, jaká stanoví zákon a jež jsou nutná a/ k respektování práv nebo*

pověsti jiných; b/ k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.).

Podle čl. 10 Ústavy ČR jsou obě citované mezinárodní smlouvy součástí právního řádu ČR; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva.

Pokud jde o definici (charakteristiku) územní samosprávy, tu obsahuje Evropská charta místní samosprávy - č. 181/1999 Sb. - v čl. 3: *Místní samospráva označuje právo a schopnost místních společenství v mezích daných zákonem a na svou odpovědnost a v zájmu místního obyvatelstva upravovat a spravovat podstatnou část věcí veřejných.*

Návrh zákona rovněž není v rozporu s právem a obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

Problematika svobody projevu a práva na informace a šíření informací, tak jak jsou koncipovány v mezinárodních úmluvách, zejména pak úmluvou Rady Evropy, se promítá i do primárního práva Evropské unie. Na základě čl. 6 Smlouvy o Evropské unii - č. 111/2009 Sb.- (odst. 2: *Unie přistoupí k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Přistoupení k této úmluvě se nedotkne pravomocí Unie vymezených Smlouvami. Odst.3. Základní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, tvoří obecné zásady práva Unie).*

Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, jež má stejnou právní sílu jako zakládací smlouvy EU. Tato Listina konkrétně v čl. 11 uvádí: *Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování veřejné moci a bez ohledu na hranice. Svoboda a pluralita sdělovacích prostředků musí být respektována.*

Specifická úprava tiskového práva není v působnosti Unie, je tedy na členském státu, jak si danou problematiku upraví, za předpokladu, že bude respektovat výše uvedené principy. Právo na odpověď nebo obdobný prostředek nápravy jsou zakotveny závazně jen v televizním vysílání, a sice směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU o audiovizuálních mediálních službách.

Zvláštní část

K bodu 1 - § 3 písm. f)

Za účelem naplňování nově navržených zvláštních povinností vydavatele při vydávání periodického tisku územního samosprávného celku je třeba definovat tuto zvláštní kategorii periodického tisku. Jedná se o periodický tisk, jehož vydávání zajišťují orgány územních samosprávných celků, popřípadě jiné jimi zřízené, založené či ovládané osoby v rámci své působnosti. Pojem periodického tisku územního samosprávného celku vyjadřuje, že se jedná o periodikum, které má vztah k územní samosprávě a které je buď hrazeno z veřejných prostředků nebo je jeho vydávání podmíněno určitým úkonem orgánu územního samosprávného celku.

Definice periodického tisku územního samosprávného celku založená na osobě vydavatele (vymezené zákonem) nevyužívá obsahová kritéria z toho důvodu, aby se nepředjímal obsah periodického tisku a tím nevznikala obava ohledně garance ústavně zaručených práv na svobodu projevu a na informace. Navíc je problematické vymezit obsah periodického tisku, který má vazbu jednak na problematiku daného územního samosprávného celku, jednak obsahuje informace, jejichž okruh nelze předem specifikovat.

Jelikož pojem „periodický tisk“ je v zákoně již definován, charakterizuje se pojem „periodický tisk územního samosprávného celku“ odkazem na tuto definici, k níž je přidána rozlišující charakteristika.

K bodu 2 - § 4a

V tomto ustanovení se vzhledem ke specifčnosti periodických tiskovin územních samosprávných celků navrhuje stanovit povinnost vydavatele zajistit přiměřený prostor pro vyjádření různých politických názorů. Důvodem je obvyklá absence konkurenčních tiskovin a dalších sdělovacích prostředků na místní úrovni (monopolní postavení těchto periodik) jakož i to, že periodika územních samosprávných celků představují službu veřejnosti, realizovanou za veřejné prostředky, a musí tedy poskytovat kvalitní službu ve všech oblastech informací.

Povinnost vydavatele poskytnout přiměřený prostor pro sdělení posilující názorovou pluralitu daného územního samosprávného celku, resp. jeho části má své meze a měla by být uplatňována přiměřeně. Je třeba respektovat právo vydavatele na redakční úpravu jím vydávaného periodického tisku. Stanovení této povinnosti neznamená automatické otisknutí celého sdělení, které požaduje uveřejnit člen zastupitelstva územního samosprávného celku. Toto ustanovení nastoluje rovnováhu mezi zájmem na posílení práva na vyjádření všech členů zastupitelstva, zejména zájmem na ochranu jejich práva projevu, a rolí vydavatele, který je zodpovědný za obsah periodického tisku. Požadavek na vyváženost obsahu a rovný přístup do veřejnoprávních médií stanovil již NSS ve svém rozsudku čj.Vol 15/2006-20: „Vyváženost a rovný přístup do veřejnoprávních médií nelze chápat mechanicky jako absolutní rovnost kandidujících subjektů, nýbrž pohledem tzv. odstupňované rovnosti. To znamená, že jednak musí každý kandidující subjekt dostat alespoň určitou minimální šanci ke své prezentaci tak, aby byl naplněn požadavek jejich plurality; nad tuto minimální úroveň musí být zastoupení kandidujících subjektů ve vysílání, zejména v pořadech zpravodajských či v publicistických debatách, přiměřené jejich politickému a společenskému významu.“ Navrhované ustanovení vychází z principů obsažených v citovaném rozsudku a současně respektuje režim tiskového zákona, kdy za obsah periodika odpovídá vydavatel, a ten by tudíž měl přiměřený a vyvážený prostor nejprve zhodnotit.

Cílem nově zaváděné povinnosti vydavatele periodického tisku územního samosprávného celku je odstranění diskriminace ve zveřejňování informací, posílení zájmu na poskytování vyvážených informací, zamezení zneužívání těchto periodik jednou politickou stranou nebo jiným uskupením majícím většinu v zastupitelstvu a následné posílení názorové plurality ve veřejné diskuzi v daném obvodu. Institut sdělení a doplňující informace tedy zajišťuje objektivitu a vyváženost periodického tisku územního samosprávného celku.

K bodu 3 - § 8 odst. 1 písm. b)

Navrhuje se povinnost vydavatele označit vydání periodického tisku označením, že jde o periodický tisk územního samosprávného celku. Tato povinnost se jeví jako vhodná proto, aby čtenáři periodika byli jednoznačně informováni, že se jedná o oficiální periodikum daného územního samosprávného celku.

K bodu 4 - § 9 odst. 2

Podle dnešního právního stavu nemá sice vydavatel obecnou povinnost odevzdávat Státní technické knihovně, resp. Národní technické knihovně, povinné výtisky periodického tisku, má však zvláštní povinnost odevzdávat této knihovně regionální mutace periodického tisku. Národní technická knihovna je ale zaměřena, jak je stanoveno v její zřizovací listině, na oblast techniky a aplikovaných přírodních věd. Jejím účelem není uchovávat konzervační fond coby

množinu výtisků periodického tisku bez ohledu na zaměření; pokud by tak činila, přesáhla by své poslání a účel.

K bodu 5 - § 11a

V návaznosti na ustavení nové povinnosti pro subkategorii periodického tisku územních samosprávných celků se zavádí nový mechanismus kontroly. Tento mechanismus stojí na stejných základech jako již dnes fungující a v Evropě osvědčený model práva na odpověď a práva na dodatečné sdělení. Kontrola dodržování povinností vydavatele periodického tisku územního samosprávného celku, je-li jím samotný územní samosprávný celek nebo jím založený, zřízený či ovládaný subjekt, je zajištěna soudním přezkumem a z tohoto důvodu je pojmově vyloučena kontrola a dozor podle zákonů o územních samosprávných celcích.

Termín „Doplňující informace“ byl zvolen proto, že se pomocí tohoto institutu žádá buď o uveřejnění toho, co chtěl žadatel sdělit v původním rozsahu (případně bez podstatných obsahových úprav), nebo toho, co mu vydavatel nezveřejnil. Je však na vydavateli a žadateli, jakým způsobem se budou schopni domluvit ohledně zveřejnění sdělení. V případě, že se žadatel a vydavatel neshodnou, může se žadatel obdobně jako v případě institutu práva na odpověď a práva na dodatečné sdělení obrátit na soud, který přezkoumá oprávněnost požadavku žadatele o uveřejnění doplňující informace. Předpokládá se, že zavedení tohoto institutu bude působit preventivně, případně umožní vyřešit spor mimosoudní cestou a k soudnímu přezkumu práva na doplňující informaci bude docházet výjimečně. Jde o limitní možnost prosadit právo soudní cestou a předpokládá se, že pouhá existence tohoto institutu v právním řádu zajistí, že ve většině případů dojde k nápravě nesprávného stavu bez jeho plného využití.

Pokud jde o praktické naplňování tohoto práva, je třeba vycházet z povinnosti vydavatele poskytnout přiměřený prostor k vyjádření; uplatnění práva na doplňující informaci však neznamená, že vydavatel automaticky převezme celý text.

Pro uplatnění práva člena zastupitelstva na doplňující informaci byla zvolena lhůta 3 měsíců ode dne neuveřejnění sdělení vydavatelem, resp. uveřejnění sdělení, kterému však podle názoru člena zastupitelstva nebyl poskytnut přiměřený prostor. Lhůta byla zvolena s ohledem na obvyklou periodicitu periodických tisků územních samosprávných celků. Navrhovaná úprava reflektuje též případy odlišné, resp. delší periodicity periodických tisků jednotlivých územních samosprávných celků.

Povinnost uveřejnit doplňující informaci by měla platit vždy, když vydavatel neposkytne přiměřený prostor pro sdělení dle § 4a. Ustanovení § 11a je pak pojistkou pro případ, že se dotčený člen zastupitelstva s vydavatelem nedomluví na poskytnutí prostoru k jeho sdělení.

K bodu 6 - § 15a

Definují se náležitosti žádosti o uveřejnění doplňující informace a lhůty pro její uplatnění s přihlédnutím k různé periodicitě toho kterého tisku, přičemž se stanoví analogie s postupem při uplatnění práva na odpověď, resp. práva na dodatečné sdělení.

K Čl. II

Účinnost se navrhuje v souladu s termínem stanoveným v Plánu legislativních prací vlády a s ohledem na předpokládanou dobu legislativního procesu.